Q5-1
MMP-15

IN MEMORIAM

Toen op Aruva onder de brandende West-Indische zon Boy Ecury werd begraven, werd de laatste eer bewezen aan een man, die ver van zijn familie op de Nederlandse Antillen, in dat grauwe najaar van 1944 zijn leven gaf roor de zaak van de vrijheid. Wij hebben gemeend voor de herdenking van deze KP-er uit de West-Indische gebiedsdelen een gehele pagina te mogen reserveren.

Segundo Jorge Adelberto Ecuty -"Boy"
Student
Geboren: 23 April 1922 te Oranjestad, Aruba
Gefusilleerd:6 Nov.1944, Waalsdorpervlakte.

Boy Ecury bezocht in zijn jongensjaren de openbare school en de fraterscholl van Aruba. In 1937 ging hij ter voltooiing van zijn opleiding naar Nederland, waar hij te Oudenbosch de Middelbare Handelsschool doorliep en met goed gevolg het eindexamen aflegde. Hij werd ingeschreven aan de Handelshogeschool te Tilburg, maar hij zou hier studie nooit beeindigen. Op de tiende Mei 1940 vielen de Nazi's Nederland binnen en reeds spoedig voelde Boy zich aangetrokken tot eerste vormen van het verzet, die reeds in de zomer van 1940 zich ontwikkelden.
In 1942 moest hij uit Tilburg vluchten, omdat het daar te gevaarlijk voor hem werd en achtereencolgens zwierf hij in Oisterwijk, Delft en Rotterdam.
Gedurende zijn Brabantse jaren werkte hij hoofdzakelijk voor de RvV. In Juli 1944 was hij lid van een Haagse ploeg, die tijdelijk in Rotterdam wekte voor Frank, de Landelijk Sabotage Commandant Boy heeft gevorkd, dat de ppdrachten in Rotterdam zo gevaarlijk varen, dat het lot van een arrestatie zeer licht ook hem zou kunnen treffen. Daarom schreef hij in September 1944 een brief aan zijn ouders en liet deze bij zijn zuster achter. Het is gekomen, zoals hij gedacht had, Reeds korte tijd daarna was de SD de ploeg op het spoor en toen Boy op Zondagochtend 5 Nov. uit de kerk kwam, werd hij gearresteerd.

Men vond twee pistolen op hem en wat dat in dietijd betekende, weten wij allen. Hij werd overgebracht naar het Oranjehotel in Scheveningen, waar de SD heeft getracht hem tot spreken te bewegen. Men heeft hem gevraagd, of hij na de oorlog niet naar zijn ouderlijk huis in West-Indie wilde terugkeren: misschien zou deze mogelijkheid openstaan, indien hij maar wilde spreken. Doch zijn waardig antwoord was: "In het huis van mijn ouders is geen plaats voor een verrader."
Een Standgericht veroordeelde Boy ter dood en reeds de volgende dag, op 6 Nov. 1944, werd hij aan de voet van de duinenrij op de Waalsdorpervlakte gefusilleerd,
Zijn laatste woorden waren: "Leve de Koningin". Zij aan wie zijn laatste woorden gewijd waren, heeft in eem condeleantieschrijven aan de ouders van Boy Ecury gezegd:
Uw zoon Segundo heeft niet geaarzeld om als trouwe Vaderlander uit West-Indie zijn beste krachten te wijden in de strijd tegen de overweldiger. Hem moet ongetwijfeld de mogelijke consequentie van zijn ondergronds werk voor ogen gestaan hebben. Niettegenstaande deze wetenschap, week hijniet uit en zag met een gerust geweten de mogelijkheid van het brengen van het hoge offer van zijn leven tegemoet.
Hij was een groot zoon van hen, die onder onze Nederlandse driekluer leefden en streden. Met trots zal Ik zijn daden blijven gedenken.